

Parus 1905
Caarlaste
lusti
Laulik

Uuem suurendatud trükk.

Parus 1905
Surjewis — Tartus
Trükkitud K. J. A. K. Kütiga.
1905.

Parus 1905
Hind 15 kop.

Soovitatavad uudised:

Merine Talu- lahing.

Soovitatav kirjeldus Talu jõe- ja Thürentsheni- lahingudest.

Hind 5 kop.

Ilus Manuela

Ilus ja hale jutt.

Hind 20 kop.

Hoorse laulik,

kus sees on isamaa, armastuse, rõõmu, leina, nalja, sõja, peremehe, sulase, sandi, talguse, pulma, sündimise päeva, meremeeste, karstkuse, ringmängu ehk tsööri, kewade, suwe, sügise, talwe, uue aasta, Jaani, Mardi ja Kadri päeva laulud, üleüldse 153 laulu.

Hind 25 kop.

4850

Hooserahwa rõõmu laulik

kus sees on: rahvuslised isamaa, armastuse, rõõmu, nalja, sõja, rattasõitjate, ringmängu ehk tsööri ja üleüldse muud laulud, 126 uuemat ja ilusamat praeguse aja lauletavamat laulu.

Hind 20 kop.

Tütarlaste rõõmu laulik,

kus sees mitmesugused laulud on.

Hind 25 kop.

Märt Kukk

M. KUKK

Taaralaste

Lusti laulik,

kus sees on väga ilusad
armastuse ja nalja
laulud.

M. KUKK

Jurjewis — Tartus.
Trükitud H. Jaik'i kooliga.

1905

Дозволено цензурою. — Юрьевъ, 28 ноября 1904 г.

1. Kornet.

See laul on temast enesest tehtud wangi tornis, enne kui teda ära hukati aastal 1724.

Ei kuulda pole olnud tääl
Ei Türgi ei ka Hiina maal,
Mis teinud olen mina nüüd,
Küll väga suur on minu süü.

Mul oli suur õnn Jumalast,
Sest soldatist sain kornetiks,
Siis väga uhkeks läksin ma
Ja nõudsin rikkust, raha ka.

Siis mõtisin ma ka kosida
Uht neiut, nimi Agata,
M'e elasime ilusast,
Meil oli ka kaks lapsukest.

Nüüd alles märkas minu meel,
Kuis kurat ilmub petjal teel,
Ja püüab kõige wäega
Hääd abielu lahuta.

Kes siin ei palu Jumalat,
See langeb tema wõrku pea :
Sest jündis hirmus lugu ka
Nii wiisi otse minuga.

Sääl ilmus hästist sõja käsk,
Sääl polnud muud kui jätšin kõik.
Kui hulga maad ju oli läin'd
Siis leidsin ka üht korterit.

Üks rikas, ilus preili sääl,
See oli neitsi põlmes weel :
Ma läksin teda kosima,
Ei põlgand mind ära ta.

Siis kurja nõu pidasin,
Kuis oma naist ma surmaksin,
Ja et siis saaksin elada
Nii ilusa preili waraga.

Siis armastu ma kartmata :
See preili pean saama ma,
Sest temaga hää elada,
Et on nii väga rikas ta.

Siis saatan taga kihutas,
Et luba aga küsisin,
Mis anti mull' hää meelega,
Siis koju wõisin minna maa.

Mu lapsed teretasid mind,
Mu abikaas end rõõmustas,
Ka lapsed juure rutuga
Mull' wastu wõtšid tõtata.

Ma hüüdsin : Rõõmsad olge siis :
„Ma tulen kaugelt wõderalt maalt,
„Sääl mõisa ostsin, — nüüd wiin teid
„Siis kohe jenna sedamaid.“

Kui öö ju olin olnud sääl,
Siis nõu mul peetud warsti ka,
Et emand kohe lastega
Mu seltsis hakkas tulema.

Kui öö ja päewa sõitsime,
Siis riigi rajal jõudsime,
Sääl palju purjetasin ma,
Kust sai mu süda julgust ka.

Sääl tuli ju Mesahi laan
Üks ilus hallik oli sääl,

Säär hobust kinni peatafin,
Kus meie maha astsime.

Mu lapsed ju mu emand ka
Sääl hakkasivad mängima ;
Nad olid rõõmsad südames,
Ma olin aga furjust täis.

Sääl nemad rõõmsast mängisid,
Ma mõeka wälja tõmbasin,
Mu emand hakkas kofkuma.
Ta armas seda mängimijeks.

Ta waatas lahelt minu pääl
Ja ütles : „Ara hulla tääl !
„Sest nalja asjast wõib pea,
„Suur õnnetus ka sünida.“

Sääl kärkisin ma wihaga :
„Kas arwad sa, et nalja teen ?“
Siis pistsin läbi rinnust ta,
Et weri pritsis wastu suud ?

Ta hüüdis surma walus weel :
„Küll Jumal taewast seda näeb,
„Et mul ei ole ühti süüd,
„Ehk sina küll mind tapad nüüd ?“

Ma wastasin siis ehmates !
„Sa sure ilma armuta !
„Mis tehtud on, see tehtud on,
„Ehk sul küll just ei ole süüd !“

Küll lapsed nuttes karjusid
Ja härdaste ka palusid :
„Oh jäta ema elusse !
„Me' hääd lapsed oleme.“

Sääl ema walus heitis hinge
Ja lapsed nutsid haledast ;
Nad waesed käsi kokku löid,
Mu süda siisgi kowaks jäi.

Et saatan minu südames
Ju täielikult walitses,
Siis pistsin tütar läbi ka,
Ma ühe mõõga pistega.

Kui seda nägi pojufe,
Kes oli alles elus weel,
Siis ütles tema paludes:
„Hää laps ma tahan olla sull’.“

Ta palus väga haledast:
„Oh jäta mindgi elama!
„Mu riided, rätik, kübar ka,
„Neid kõig maingin sinule!“

Ma kiskendasin kurjaste:
„Sa koerapoeg, pead surema,
„Mu kätte all siin armuta.“
Ning torksin kurku mõõgaga.

Siis surnud metsa tassisin
Ja matsin kinni okstega,
Siis hakkasin ma minema
Ja koledaste ajama.

Sääl tuli vastu postipoiss,
Mul hirmu täis siis süda kees.
See jootma läks hoost hallikal’
Ja leidis were märgid eest.

Säält kuulis häält ta metsa seest,
Ja jooksis ruttu kõigest väest.
Sääl leidis surnuid risu alt
Ning tütarlaps weel elusalt.

Ta mõttis lapsukesse sääl
Ja tõttas ruttu linna täält,
See sõnum tormas laiali,
Kõig marsti ilmsiks tõusisgi.

Laps sai weel suure waewaga
Weel üles rääki hädaga,

Kui nemad saanud armuta,
Sääl isast hirmsast surmatud.

Sääl tötati mind otsima,
Ja kätte saadi mind ka pea :
Sest preili juures olin ma,
Kust wangi pidin minema.

Oh kas weel peaks Jumal nüüd
Siin armu heitma hinge pääl ?
Sest minu hing on waewa all,
Oh Jeesus ! aita armust tääl.

Küll wäga ligi surma tund,
Sääl otsus mul ju mõistetud,
Mind wangist wälja tallutaks,
Ja neljaks lõhki kistaksje.

Mu pää saab lõötud posti pääl
Mu neli osa ratta pääl,
Et märku wõtaks iga mees :
Kes kurja teeb, mis palk sell ees.

Oh armas ristirahwas sa,
Kes elad abielus ka,
Sest wõtke Jeesust paluda,
Et saatan teist ei jagu saa.

2. Surmani.

Sind surmani küll tahan
Ma kalliks pidada,
Mu õitsew Gesti rada,
Mu ilus isamaa !
Su Gesti wainud, jõed
Ja minu emakeel,
Teid kõrgeks kiita tahan
Ma surma tunnil weel !

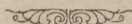
Kuis, maa, nii hellalt kannad
Su lapsi kätte pääl,
Neil annad leiba, katet

Ja wiimast aset weel!
Tõest' armsam on mul hingada
Su põues, Gestimaa,
Kui wõõraldtkinnal õnnes
Ja auus elada!

Kuis on su pojad wagad,
Nii waprad, tugewad;
Su tütreid nagu lilled,
Nad õitswad, nägusad!
Ja sinu tuul ja päike
Min õnnel hoiawad,
Ja kõrge kotka tiiwad
Kuis hellalt katabad!

Ja tihti siisgi leian
Su filmas piisaraid! —
Mu Gestimaa, oh looda,
Küll ajad muudawad!
Meil tulewased tunnid
Weel toowad finnitust!
Käi kindlalt! Nõua õigust! |

L. Koidula.

3. Waprad wennad.

Waprad wennad, kallid kaimud,
Õrnad õef'jed;
Tõstke pääd, te' muistsed waimud,
Taara taimel'jed:
Kuulge! kuidas kaasik kajak
Taara mäela —
Wanemuine wõitu ajab
Ime wäela!

Taara mägi õitseb ilus
Sala jahinal;
Wanemuine wõsa wilus
Rõõmu tuhinal!

Pindal' weime waffa walmib,
Kalli kaasale.
Rahwal' riffus' krooni palmib
Laiu lainilla.

Waatkem Gesti poege filmis
Priius sädendab
Nüüd, sest Gesti waimuilmas
Lehtkuu naeratab.
Juba lõowad pungad lahti
Hariduse puus!
Oh mis ilus walgust wahti
Päewa tõusu juus.

J. Kotalie.

4. Ema süda.

Üks paigake siin ilmas on,
Kus warjul truudus arm ja õnn;
Kõik, mis nii harw siin ilma pääl,
On pelgupaika leidnud sääl.

Kas ema südant tunned ja?
Nii õrn, nii kindel muutmata,
Ta sinu rõõmust rõõmu näeb,
Su õnnetusest osa saab.

Kui inimeste liikumat
Auu, kiitust, sõprust tunda saad,
Kui kõik sind põlg'wad, wihkawad,
Kui ust ja arm i'ust langewad.

Siis ema süda ilmsiks läab,
Siis weel üks paik sull' üle jääb,
Kus nuta julged igal a'al
Truu, kindla ema rinna na'al.

Mõnd' kallist südant kaot'jin,
Mis järel' kaua leinasin,
Aeg andis teist mull' tagasi:
Ei ema südant — ialgi!

L. Koidula.

5. Ööpik.

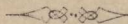
Õrn ööpik, fuhu tõttad ja
Nüüd lahkel lehekuul?
Kas mõisa aias hõifata
Sa tahad roosipuul?
Wõi metsas toorel toomingal
Saab hүүidma sinu suu,
Kui tähed hiilgavad taewa all
Ja walgust walab kuu?

Ei mõisa aias hõifata
Wõi laulu minu rind,
Eest wanemate werega
Du wõietud see pind:
Ka metsas toorel toomingal
Ei laulma saa mu huul,
Waid tulupoja atna all,
Sää! pühal pärnapuul.

Kui jõuab õnnis suine öö,
Siis laulan talle ma,
Et unuks meelest päewa töö,
Jääks rahul magama.
Kõik öö siis hääled heljuwad
Ta fauni kambri sees
Ja unenäod ilusad
Tal seiswad filma ees.

Kui aga taewas kumab foit
Ja kaob pime öö,
Siis laulan: tõuseb priius' loit
Ja waob orja wöö,
Eest idataewa serwasja
Ju näha koidutuld
Ja uuel ilul särama
Lõõb Eesti muistne muld.

Die.

6. Õhtu laul.

Õhtu õhud sõudwad kala
Lepa lehti libistes.
Lustil laksu lööl nüüd kala
Järwe pinna selguses ;
Pea jääb kõik hingama.
Maga sa rahuga,
Tööd kes tegid hoolsaSte,
Hääd ööd, hääd ööd,
Soomin sinule !

Drust tõuseb õhtu wilu
Udu üles hiljufsi
Ditse tule hele ilu
Wilgub kaugel waguSi ;
Pea saab ta kustumA : 2c. 2c. 2c.

Iga lind nüüd hingab rahul
Puie laiul latwadel,
Kase metsa lehkwal lahul
Uksi ööpik hüüab weel,
Pea saab ta uinuma : 2c. 2c. 2c.

Weski jilmast sorab maha
Weski ikka wile'Ste ;
Kaldal paju põõsa taga
Sirab hallik jõeLe ;
Laul nii helju, hüüa ka ! 2c. 2c. 2c.

Eha helgib weel nüüd wähe,
Eha täht nii heledast',
Minu film ei finni lähe,
Ei ta waibu walwamast ;
Kaua küll weel walwab ta : 2c. 2c. 2c.

Dr. M. Weste.

7. Öö tulekul.

Öö nüüd jõuab jälle
Dma rahuga ;

Kuldne õhtu päike
Läinud hingama.

Heinamaalt weel kõlab
Kena laulu hää, l,
Ornalt ööpik hüüab
Halja oksa pääl.
Jõe west woolab
Läbi heinamaa,

Woolab läbi metsa
Merde hingama.
Une waip nüüd wajub
Üle metsa, maa,
Kaitsjad rahu tiivad,
Mind nüüd kaitske ka !

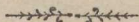
F. Kuhlsbars.

8. Wõõrsil.

Üksina, üksina,
Bean wõõrsil rändama !
Pisar läikib leina laugel ;
Kaunis isamaa on laugel !
Kaugel ilus isamaa !
Isamaa, isamaa,
Millal saan su pinnala !
Millal paistwad sinu mäed,
Wõtwad kaisu sinu käed,
Kes sind ootab nutuga !
Nutuga, nutuga,
Bean wõõrsil rändama !
Ei ma emakeelt siin kuule,
Ei mu mõte lusti luule,
Kaugel helde emakeel !
Emakeel, emakeel,
Ainult sinul emameel !
Wõõral keelel pole wõimuu,
Pole lõbust laulu lõimuu,
Wõõras hää on armuta !
Armuta, armuta,
Bean wõõrsil rändama !
Ei mind kõida wõõras ilu,
Wõõras päike paistab wilu,
Arm on ainult kodumaal.
Kodumaal, kodumaal,
Sääl ma rändan rõõmu ra'al,
Sääl mull' lahked laulud liif'wad,

Sille nupud nurmel fiif'wad,
Ditj'wad aasal ilusal!

A. Piiritivi.

9. Üks ainus, ainuke.

Mul mõttes on üks ainuke,
Üks kallis ainuke,
Oh kui ma selle piiga saaks ;
Ta on nii wirt ja wiisakas,
Nii wiisakas
Ma elaks Eedenis.

See tütalapse tõeste
Ma kosiks endale !
Tal ala lahke meelele
Ja nägu kui üks maalife,
Kui maalife,
Ja film kui tulufe.

Ja kui ma teda kangelst näen,
Läeb puna palgesse
Mul süda hakkab põksuma
Ja weji weereb filmasse,
Mul filmasse,
Ei tea mis lugu see ?

Weel reede õhtu wainu pääl
Ta küsis minu käest :
„Oh üttele mull' mis wiga sul ?
„Ei õige lugu ole sul ?
„Ei ole sul ?
Ma oh'tsin kõigest wäest !

Ma oleks pidand rääkima,
Oh miks ei rääkind ma !
Oh oleksin ma rikas mees,
Mul süda pisut fergem sees :
Mul fergem sees :
Ma räägiks temaga.

Dr. Kreuzwald.

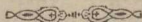
10. Lilleke.

Ma nägin orus lillekest,
Mis walge punane.
Ei seda lille enam näe
Sest walu kipun südame,
Mu waeße südame,
Oh lilleke, oh lilleke,
Mill' saan, mill' saan su õitele ?
Oh lilleke, oh lilleke
Mill' saan su õitele ?

Mu lille juurde laske mind,
Niisugust polegi ?
Ta pääle nutan pisaraid,
Ta ette langen põlwili,
Ma langen põlwili !
Oh lilleke, oh lilleke,
Mill' saan, mill' saan su õitele ?
Oh lilleke, oh lilleke,
Mill' saan su õitele ?

Ja kui ma olen surnud,
Ja närtfind lilleke,
Siis wiige lillekene ka,
Ma palun, minu hauale,
Mu juurde hauale !
Oh lilleke, oh lilleke,
Mill' saan, mill' saan su õitele ?
Oh lilleke, oh lilleke
Mill' saan su õitele ?

Dr. M. Weste.

11. Reinamine surnud armsama järele.

Oh Anna, sinust lahkudes
Ei jõua kaebada !
Kui sinu pääle mõtlen ma,
Siis filmawett küll walan ka,
Oh hale kaebamist ! ;.:

Ma nõuan kuu ja tähtedelt,
Mil' su'ga kofku saan ?
Kui aga kurwalt kuulda sain,
Et sina hingad mulla all.
Oh seda õnnetust. :::

Küll õnnis on kes armastab,
Ja armastatud saab :
Sest arm on põrgust wägewam,
Ja maast ja taewast tugewam —
Mis puhtast südamest. :::

Arm kestab wiimse otsani,
Mis puhtast südamest ;
Arm on kui müür, mis toetab,
Kui ankur laewa finnitab,
Kes truudust tunnistab. :::

Nüüd kurvastuses leinan ma,
Ja ohkan furmani!
Kes on, kes mind weel rõõmustab,
Ehk minu kurbdust wähendab ?
Ei näe ma enam sind. :::

Uks ainus troost weel mulle jääb,
Mis südant waigistab :
See on kui ma siit ära lä'en
Ju waimu filmaga sind näen —
Sääl rõõmsa taewa sees. :::

Kus pole enam leinamist,
Waid kõif on lõpetud.
Kus murtud süda kurbtusest,
Ja märjad filmad pisarast,
Kõif rõõmsast tilgurad ! :::

Su rahu jängikese na'al,
Ma loen risti päält :
„Siin armsas rahus hingad sa“
Su järel mina tõtan ka,
Kus saame ühendud. :::

12. Näki neitsi.

Mu jüda mul kerkib ja keeb,
Mind otsata rahutuks teeb. —
Mul offad ja ohakad ees
Ma olen üks õnnetu mees.

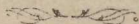
Nii kurtis ja kaebas ta jääl,
Jõe kaldal, kus kalmud wee pääl.
Kui waguji mõtetes jäi,
Siis pilti wee pinnal ta nä'i:
Uht neiut kui taewalik ilu
Tõi ette ta unistaw film.
Kuld kannel tal kõlises käes,
Nii istus ta laenete wäes.

Ta laulis: „Kõik maapäälne arm
„On kaduw ja tühi kui põrm,
„Arm üksi wee woogude sees,
„Oh tule mu juurde sa, mees!
„Sind ootawad teenijad all
„Wee templis, kus särab kristall;
„Säääl kullast ja hõbedast puud,
„Säääl annan, ma noormees, hull' juub!“

Säääl unustas unistaw mees:
Suur woli wist woogude sees, —
Küll ilmas on häda ja piin,
Wee wilus, oh lõbus on fiin!

Ma tulen, ma tulen oh neid!,
Mu õnnelik, õnnelik leid;
Kes jüdame mul rõõmsaks teeb,
Sest wefigi kohab ja keeb.

Neid tõmbas ta kaenlasse jäält,
Ja kadus wee woogude päält.
Weel laenetes näha on ring,
Kus kadus see õnnetu hing! — —

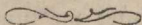

13. Kõik rahus.

Järv hingab rahus! Ohtu ligi
Ja linnud läinud magama.
Üks taja kohin, waewalt kuuldam,
Kõik loodus pea uinub ka. ∴ ∴

Järv hingab rahus! Ruude okstes
On kuulda taja püha hää, —
Kõik lillekesed järwe kaldal,
Nad wagalt palwetawad sää. ∴ ∴

Järv hingab rahus! Kõrgel taewal
Näed waikselt tähti hiilgama. —
Oh inimene! ole rahul,
Pea saad ka fina hingama! ∴ ∴

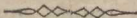

14. Waikselt.

Nüüd järv on wait ja linnud unes,
Ja kohin kuulda waewalt weel,
Ja ohtu käes, öö rahu tuleb,
Kõik loodus nüüd on une teel. ∴ ∴

Ja taewa wõlwilt näha tähed,
Nad meile alla waatawad.
Ka inimene järe rahul', waga,
Sest unele ka fina saad! ∴ ∴

Ü. p. K. A. Hermann.

15. Armu õnnetus.

Kui väga nii armas ja mulle,
Ei wõi ma sull' ütelda nüüd.
Suud anda ei tohi ma sulle,
Siis oleks mul wististe süüd!
Sul rif'mata alles õrn tundmus,
Ja puhas ju süda on weel;

Ei tea, mis murede sündmus —
Su süüta ja lapselik meel!

Weel puut'mata võrkude paelust
Ja ilmast, mu hellake siin;
Ei tunne ja kurjust, ei delust,
Ei tea, mis südame piin.

Su elu rõõm pole veel hilja,
Saad tundma wast seda kõik veel.
Sul saatus võiks külida lilla,
Dnn õrnalt võiks õitseda eel!

Wõiks fuldne su tulewik olla,
Wõiks aunga ehti sind pärg;
Wõiks peagi kätte sull' tulla
Uks õnnis ja õnnelik järg.

Mul aga elutee on tume,
Ja külitud ohakaid täis!
Ei selle tee lõppu ma tunne,
Ei lehta ka üfjegi õis!

Ei fina mu meelest ei lähe,
Sind igatseb süda ja meel!
Nii kaua kui taewas on näha,
Ja hiilgawad tähed mu eel!

Kui aga kord lahkuwad pilwed,
Ja näha on elustaw päif',
Siis ärkawad kurbtusest lilled,
Dnn naeratab jälle nii waif.

Ohk julgen siis paludes hüüda,
Jää sõbraks ja truuks mull' ja!
Siis hõiskama saab minu süda,
Kui wiibida su riinal woin ma.

Kui siisgi mull' seda ei luba
See salalik saatuse loos,
Et õnneks mull' hõisata juba
Wõiks eluteel üfjegi roos!

16. Üks kask.

Üks kask meil kaswis õues, Ta lehed kohiseid,
Just maja ukse ees, Kui lausuks jalaja :
See oli lapse põlves ;: Jää, sõber, isamaale,
Mul ainus seltsimees ; Siit leiad rahu sa ! ::
Ta andis wilu warju ; Müüd olen kodust kaugel
Ta mahl mind kosutas, Ja mõnda waewa näind.
.: Ta kohin sagedaste Ja mõni kallis lootus
Mu südant rõõmustas ! :. Du minust mööda läind.
Kui juureks sain, siis pidin Ei kase kohin taha
Ma kasest lahkuma, Mu meelest kaduda,
Siis tahtsin wiimast forda :. Waid kostab mulle kõrwu:
Ta all weel istuda. „Siit leiad rahu sa“ ::

17. Tule mu rinnale.

Tule mu rinnale, siin on nii hää !
Kumarda süia su wäsinud pää !
Kui kõif kõigub ja wangub su ees :
Tule mu rinnal', jää! truudus weel sees !

Tule mu rinnale, terweks siin saad,
Trööstlikult magustsa magama jääd !
Kuule, kuis tufsub mu südame hää!
Igapewest truuduse wannet sull' jää!

Tule mu rinnale, rahu siit saad,
Laewale sadamaks leiad siit maad ;
Kaeba oma häda ja unusta oht,
Tule mu rinnale, siin õitjeb üks koht !

Gestistanud A. Suurkask.

18. Jää Jumalaga.

Jää jumalaga walu sunnil,
Ehk lõhkema küll kipub rind,
Ja kurwal lahkumise tunnil
Weel wiimast kord ehk näen ma sind.

Mu ees kõik ilm on must ja pime,
Kõik rõõm on kadunud igawest!
Weel ainult sinu kallist nime
Huul fosistab mul tasakest.

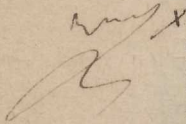
4 Sa võtsid minu rinnas aset,
Sa walitsefid minu südames.
Ei suuda tunnid tulewased
Säält kaota sind iganes.

Ja käiks ma läbi ilma rajad,
Su kaju kaasas kannab rind;
Ja elaksin ma aasta-sajad,
Su mälestus ei jätaks mind.

Ma tean, ja unustad mind ruttu,
+ Mu mälestus kaob sedamaid!
Eht kuuled unes weel mu nuttu,
Näed unes weel mu pisaraid!

Kuid ei sa küsi, mill' täis saavad
Mu kannatused otsani —
Mill' paranewad rasked haamad,
Mis sina löid mu hingesse!?

Eht kuu ja päike kuldsel kumal
Meil paistab nii, kui ennegi,
Kuid rõõmu tõeste õnnetumal
Nad ei wõi tuua ometi!

 Kui sinu filma selge waade
Mu waese eest nüüd peidetud,
Kus on mu end'ne elusaade?
Kõik rõõm on hauda heidetud!

Mis otsin ma weel, rumal, ilmast,
Mis võib mull' elu pakkuda?
Uht armu waadet sinu filmast,
Ei funingriif wõi tasuda!

Ja sinust lahus surma tiivad
Mu ümber waenu laotawad!
Kui nad mind jät'wad, kui mind wiivad,
Mind hukatusse waotawad!

Jää jumalaga, ei ma palu,
 Et sa mind meele tuletaks!
 Jää jumalaga, minu walu
 See ometi ei lahutaks!
 Jää jumalaga, inglid kantku
 Mu palwet Jsa troonile!
 Sull' tuhatfordset õnne antku —
 Ei sa mind tröösti ometi.

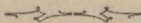

19. Ehk weel mäletad.

Mäletad, neiu, mis ütlesid sa
 Ju ammu mull'! ;:;
 Kui hellast hingest sind armastan ma
 Toob taewast mull', ;:;
 Jial ei unusta tundmust mu rind,
 Kui armu kaisus kandsin ma sind!
 Oh sellest õnnest weel ilutseb meel!
 Armasta weel, elu teel!

Tunned sa kallimat koharest weel,
 Mu armuke, mu kallike!
 Tahad mind armasta, ingliffe, sa
 Mind surmani! ;:;
 Siis püha päike mu hingesse jäi,
 Kui magust mu suu su huuledelt jäi!
 Oh sellest õnnest weel ilutseb meel!
 Armasta weel, elu teel!

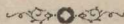
Laulan ford julle lahkesti ma
 Uht ime wiit! ;:;
 Sünnib see sulle, siis tähtede teel
 Hõiskab mu suu! ;:;
 Küll iga tund jääb õndsuseks mull',
 Kui armu hingust hüüab mu huul,
 Igawest truudusest laulab mu keel!
 Armasta weel, elu teel!

20. Kaljulossis.

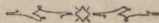
Mäe otsas, kalju lossis	Aasta pärast läksin jälle
Sitjes mul üks lilleke;	Sedasama tutwat teed.
Lossi herra ainus tütar	Lossi aken oli kinni,
Oli minu armuke.	Armuke ei laulnud jääl.

Wõtsin õhtul kandli kätte, Surnuaialt kõlas mulle
 Sammusin siis lossi pool'. Tumedalt üks tuttav hääl :
 Lossi aken seisib lahti, „Olen lahti ilma waewast,
 Minu kallim laulis jääl. „Tule ka mu juure nüüd ;
 Kurwad laulud löi ta mulle, „Teistel armastus on magus,
 Kurwalt kuulsin ma ta häält. „Meile wiha karikas !”

21. Armukekse mure.

Raewule ma tõttasin	::: Langewad kolm roosikest
Maitzma tilgakest.	Minu rinnale ! :::
::: Armukest ma ootasin,	Rooside pääl' mõteldes
Ei leidnud kusagilt ! :::	Tuleb meelde mul :
Paremalt ja pahemalt,	::: Glad sina, jured sina,
Silmitsesin find.	Minu armuke ? :::
::: Aga minu armukene	Kirjutan sull' kirjakest
Sääl seisab teisega ! :::	Nüüd lahkudes ;
Heidan õhtul woodisje,	::: Jumalaga, armuke,
Zahan hingata !	Ei find enam näe ! :::

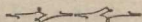
22. Waikne igatus.

See waikne igatus, see waewab mind ;
 Kus ja küll wiibid, jääl wiibin ma !
 Seft sinust lahkuda on wõimata :
 Sa üks minu ainus, minu elu ja rõõm.
 Sääl waikses orus, kus ööpik on,
 Sääl kuulen mina sinu hella häält.
 Ja tuuled toowad sulle terwišid,
 Ja lilled lehkawad sull' armastust

See pääle mõteldes, mina ärkasin :
Sina oled minu täht sel pimedal ööl,—
Ja taewa mõlwides sinu pilti näen,
See tähte järäl minu meelest jää.

Kes mull' nii armas, on kadunud !
Oh, tormaw süda, nüüd rahul' jää !
Ja waata sinna, kus ilma piir,
Eäält leiad rahu, jää on sinu paik !

Mina aga korra weel seisma jään,
Ja waatan tagasi oma elutee pääl,
Ja wajutan käed oma rinna pääl' :
Ela hääst, ela hääst ! ei find enam näe!

23. Su rinnal hingaks ma.

Kui õhtul wälja läksin ma
Kord lahutama meelt,
∴ Siis walju laulu kuulsin ma
Uhe tütarlapse suust. ∴

Siis seisma jäin ja kuulasin
Need sõnad korraga :
∴ Minu peigmees armas, ta oli hää,
Tema rinnal hingaks ma ∴

Sa kuri, wali isa ka
Mull' jeda keelasid.
∴ Ja wali elu saatus, ja
Teda minult riisusid ! ∴

Sest saadik olen ma kui surnud,—
Nii tuim ja eluta.
∴ Minu peigmees armas, ta oli hää,
Tema rinnal hingaks ma ! ∴

Kui waksalis ma seisin,
Ja ta läks minema,
∴ Siis talle järel waatsin —
Oma hinge walu sees ! ∴

Weel tagasi ta waatas
Mu pääle armuga.

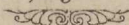
∴ Minu peigmees armas, ta oli hää,
Tema rinnal hingaks ma ! ∴

„Ma punun lillepärge
Sull', hella neiuke !

∴ Siis hoia teda alale,
Kui tulen tagasi. ∴

See kingin mina sinule,
See truudust tunnistas.

∴ Truu armastaja neiu !
Sinu rinnal hingaks ma !” ∴

24. Sinu sinised filmad.

Sinu ilusad sinised filmad,
Üks ainus ferd nägin ma neid,
Sinu kulla karwa läikivad lokid,
Si ial neid unusta wõi. ∴

Kui esimest korda sind nägin,
Oh hella neiuke ;

Sinu ilusast siniseist filmist
Truu armastus paistis neist mull' ∴

Sa andsid mull' truuduse sõna :
„Sind ükfinda armastan ma !”

Ja sedagi riisusid ära,

Ja jätsid mind leinama ka ! ∴

Ära nõua mult rikkust ei wara,
Ära nõua mult hiilgawat auu,
Waid nõua üht südant, mis puhas,
Ja alati sulle on truu. ∴

Minu wiimane palwe, oh kuule:
„Oh mõtle üks ferdgi mu pääl' !

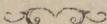
„Oh mõtle, ma närtsin küll ära !

„Oh mõtle, miks piinad sa mind !” ∴

Oh süda, mu süda ! miks tujud
Mu rinnus nii waljuste weel ?

Ja weri, miks soonte sees jooksed?
Kõik kadunud mul mu õnn ! ∴

Sind salaja mõtlen ma taga,
 Nii kaua kui liigun maa pääl!
 Sa oled mu südamele armas,
 Sest surmani leian ma sind! ;:
 Sinu ilusad sinised silmad,
 Parempoleks ma mitte neid näin'd
 Ei oleks mu südamele rahu
 Nii otsata kaduma läin'd ;:
 Kui tunned sa tuulede õhku
 Nii pehmesti puhuvad,
 Siis mõtle ka, et minu huul'delt
 Kõik soovid sull' ilmuwad. ;:
 Kui viimaks ühe armsama rinnal
 Sa õnnelik tunda end saad,
 Siis ammu mind unustand oled.
 Hääd õnne seks soovin veel sull' !

25. Igatsus peiu järele.

Jõua ju kaugelta,
 Maru laente laugelta.
 Paadikene rannale,
 Laf' mind peiu rinnale !

Kus kallis' kurdad sa,
 Laene ehk sind laewaga
 Mattis merde magama !
 Surmas häält ja armu ka?

„Dot', oot', oot' tütreke:
 „Homme saab ehk peiuke,
 „Meie randa rändama,
 „Soomest koju jõudema.“

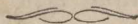
Küll õhtas neiu rind,
 Waikseks jäi ka wete pind,
 Wood ja tuule hääledgi —
 Peig ei tulnud iialgi! —
 S. Runder.

26. Pruudi pärg.

Me' pruudi pärga punume,
 Sull kaunil roosi lillil,
 Ja tantšule sind saadame
 Nüüd kenal pulma pillil.
 ;: Ilus haljas, ilus haljas,
 Ilus haljas pruudi pärg. ;:

Mul aias kasvab kauniste
 Küll mirta iga sugu ;
 Kus viibib armas peiuke,
 Kas neist ei pea ta lugu ?
 :: Ilus haljas, ilus haljas,
 Ilus haljas pruudi pärg. ::
 Bruut ketras seitse aastad teed
 Kuld lõnga värtnal valmis,
 Kui hebemed nii peenik'sed
 Ta ehted kudus, palmis.
 :: Ilus haljas, ilus haljas,
 Ilus haljas pruudi pärg. ::
 Kui seitse aastat mööda sai,
 Siis tuli kodu peiu,
 Ja et ta pulmad kaasa tõi,
 Meil pärja pärrib neiu.
 :: Ilus haljas, ilus haljas,
 Ilus haljas pruudi pärg, :: J. M. G.

27. Rahwa laul pulmadel.

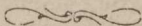
Laulge, poisid, laulge, peiud,
 Laulge, naised, laulge, neiud !
 Hõissa ja hõisassa, hõissa ja hõisassa !
 Sööge saia, sööge liha,
 Jätke jonni, jätke wiha !
 Hõissa ja hõisassa ! ::
 Siin on neiud noorefesed
 Just kui raosid nupufesed !
 Hõissa ja hõisassa ! ::
 Küll on pulma, küll on saaja,
 Küll on noorel paaril maja !
 Hõissa ja hõisassa ! ::
 Poisid miks te' pill ei hüüa ?
 Mina tahan tantju lüüa !
 Hõissa ja hõisassa ! ::

Unustage tööd ja piina,
 Jooge õlut, jooge wiina!
 Hõissa ja hõissassa : ::

28. Tähte paistel.

Kui kõrgel tähti palju,	Dh räägi, hellake.
Kuu paistab üle maa,	Su arm on juba läinud
Siis langes mulle kaendla	Maailma laiali.
Mu kallim palawalt	Ela heast, ela heast, ela heast!
Ja tähte hiilgusel	Kui tähte paistel jälle
Mull' ütles sinu suu :	Ma seihan üksinda,
„Ma igawest sull' jään,	Ja kaeban oma kurbtust
Mu kallim, ole truu.“	Kõik wäja põhjani !
Ela heast, ela heast, ela heast!	Kes trööstiwad mind siis?—
Su sõna ja su palwe	Dh hing, mis nutad sa,
Läts mulle südame,	Sest laia ilma pääl
Ja surmas mure talwe —	Dn teisi sõpru weel.
Dh ja mu kallike,	Ela heast, ela heast, ela heast!
Kus on su luba jään'd ?	

29. Eha walgel.

Me' seisime eha walgel
 Nii hilja õue pääl,
 Tal lätkijid pisarad walgel,
 Et pidime lahkuma tääl!
 Küll widewikka mitu jada —
 Dn mööda läinud sest,
 Ei iialgi unusta
 Wõi ma seda tunnikest.
 Ei ole ma truudust sull' wandnud
 Ei kaelasse hakkanud,
 Waid tundmata kätt aga andnud
 Ja lahkunud sõnata!
 Minu õrnemad igatsused
 Woin wiifiks kandle pääl

Ja õrnemad mälestused
Minu wäikse pruudile.

Tuul, laululest kaugele kanna,
Wii tema juurde see,
Ja küsi, kas mõtleb weel „Anna“
Mu pääle tagasi.

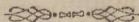
Tuul hulub ja wihma sadab,
Wälf walguštub pimetad böd.
Kõik otsiwad majades warju,
Mina uksti käin pimedat teed.

Sääl majas on kisa ja kära,
Pidu lust, mäng, tants ja laul;
Minu endine pruudife istub
Sääl lauas mõrsja auul,

Mina ülesse poole palun,
Oh halasta, taewas ja wälf:
Tema walelikku keelt ja südant
Ära purusta filmapiilk!

Mu põues küll tuiskab ja tormab,
Mul marus laenetab rind,
Siin põleb arm, walu ja wiha,
Wõi surmata tahtwad nad mind.

Oh fina wilets ja waene
Lepi ära minuga.
Ei iialgi tõsta ma fulge,
Ei iialgi laima ma find!

30. Ei olnud.

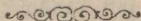
Kui kallist kodust läkjin
Ma kurwalt kaugele,
Siis ütles kase warjul
Mull' hella armuke:
„Nii selge kui see hallif
„On minu armastus,
„Siit käib küll õhtu õhul
„Su järel igatsus!“

Mia nägin mõnda kaste
Ja mõnda hallikat,
Ma nägin mõnda neiu
Mull' naeratelewat:
Ei olnud kask ei hallif
Nii armas ometi,
Ei waatnud wõdras neiu
Nii õrnalt iialgi.

Raugelt jälle koju
Ma rõõmul rändasin
Ja hallikat ja kaske
Ma jälle terwitin :

Kast oli ära kuiwand
Ja hallik mudane ;
Mu neiu oli läinud
Ju teise kaenlasse.

Dr. M. Weste.

31. Oled truudust tõotunud.

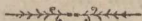
Mu kõige kallim, oled truudust wandund,
Oh miks ei armasta sa mitte mind ?
Oh miks ei taha sa mind armastada ?
Oh miks ei löö su süda minule ?

Ju ammu omas noores lapse põlwes
Sa ohwerdasid ennast minule,
Sa riisusid mu rõõmu ja mu rahu,
Sest nüüd on naer ja pilk'mine minu palk.

Ei ühtgi hinge saa ma armastama,
Sest et see pole võimalik.
Sest ikka mõtlen ma su pääle,

Kui üksford surm mu elu lõpetab !

Kui fogemata lähed mu hauast mööda,
Ja näed mu nime rauast risti pääl,
Siis ohwerda sa mulle wiimseks kingiks —
Üks pisar, — ja siis puhkan rahu jees !

32. Kuningate lapsed.

Üks kuninga tütar
Ja kuninga poeg ;:
Kes teine teist tuntšid ;:
Ja kurbtuses nutsid, et kofku ei saan'd.
Üks hirmus suur pahandus,
Tüli ja riid, ;:
Mis wanemil juhtu'nd ;:
See lastele raskeste kurbtust nüüd tõi.

Oh häda, et wanemilt
Luba ei sa ;:

Nii õhkas noor ritter ::
 Ja kuninga tütar see kurbtuse sees.
 See järm, mis meie wahel,
 On sügaw ja lai, ::
 Ja laenetab kangeft, ::
 Et hõltsasti üle sest saada ei wõi.
 Siis kirjutas kuninga
 Tütar üks täht ::
 Sel kuninga pojale ::
 Ja palus: „oh tule mu juurde sel ööl.
 „Ma tahan kolm küünalt
 „Su pärast wee pääl’ ::
 „Siis põlema panna, ::
 „Et õõsel näed tulla, just otse mu pool.“
 Kui kuninga poeg
 See kirja nüüd sai, ::
 Siis hakkas ta vüüdma, ::
 Et korda wõiks minna see kardetaw reis.
 Kui pühapäew’ hommikul
 Magasid kõik, ::
 Siis kuninga tütar ::
 Ju mõistis, et armuke uppunud on.
 „Oh ema, oh ema!
 „Mu meel on nii halv ::
 „Oh lasse ma tõttan ::
 „Et lahket meelt wõtan, sääl rohumaa all.“
 „„Oh tütar, oh tütar ::
 „„Ükspäinis ma sind ::
 „„Ei lasse küll minna, ::
 „„Waid pead ka wõtma ju noorema õe.““
 „Oh ema, oh ema!
 „Mu õde on laps, ::
 „Ta nopib need lilled, ::
 „Ja hirmutab linnud, mis metsades on.“
 „„Mu tütar, mu tütar!
 „„Ükspäinis ma sind ::
 „„Ei lasse küll minna, ::

„Waid pead ka wõtma üks noorem su wend.“

„Oh ema, oh ema!

„Mu wend on weel laps; ::

„Ja kafub need kafrad, ::

„Ja tallab need tatrak säääl põldude pääl.“

Siis wöttis ta mantli

Ja läks oma teed ::

Ja leidis ka warsti ::

Uht kalameest kalbalt, kes kuulis ta häält :

„Oh kalamees! kuule,

„Mis palun ma sind, ::

„Et katsu, kas leiad ::

„Uht kuninga poega siit suure wee sees.“

Kui kalamees hoolega

Kõige see järw ::

Sai noodaga otfind, ::

Siis leidis ta wiimaks ka kuninga poega. *m*

See kuninga tütar

Kuld sõrmus' ja keed, ::

Siis palgaks andis ::

Sell' kalamehel' warsti ta waewa eest.

„Oh wõta neid wastu,

„Neid annan ma sull', ::

„Et leiba wõid osta ::

„Su naisel ja lastel, mis tarwis weel muud.“

Siis wöttis ta furnu,

Ja kandis puu all, ::

Siis koju ta ruttas ::

Ja kõige tee nuttis, mis juhtunud tall'. *+*

„Jää hääks, mu ema!“

Ja andis tal suud. ::

„Jää hääks, mu isa! ::

„Mind suretab kurbtus, mis tõeste on suur.“

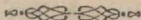
Nüüd ruttas ta sinna

Kus kuninga poeg. ::

Kui hale meel tuli, ::

Siis ise ka suri säääl kasepuu all.

Siis oliwad surnud
Sääl mõlemad nüüd. ∴
Ei olnud see nali, ∴
Et ija meel wali. — Nüüd lõpetud kõik.

33. Wang ja pruut.

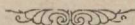
Üks noormees kaugel wõõral maal,
Kel' ija ema surnud :
Ta oli raskest effinud
Ja kohtu alla langenud,
Ja wangi raudu saanud ! ∴
Sääl hirmsa wangi hoone fees
Ta õhlab haledast :
Oh elaks weel mu wanemad,
Nad tuleks rutust mõlemad,
Weel waatma oma last ! ∴
Mu armas kallis pruudike
Küll wäga kurwastab :
Kui kuuleb minu wiletsust,
Ja rasked langmist, hukatust,
Mis mind nüüd kurwastab ! ∴
Kui noormees wangis mõtles nii,
Siis pruut ju oli sääl,
Ta oli jooksnud rutuga,
Et peigmehe eest weel paluda,
Oh antaks armu tall ! ∴
Ta kohtu tупpa jooksis siis,
Ja palus haledast :
„Oh kulla härrad ! kuulge mind,
„Sel noorel mehel on küll süüd,
„Oh andke andeks tal !“ ∴
„Oh laps ! ei korda lähe see,“
Nii wastas kohus tall'.
„Eest üle liiga on ta süüd,
„Siin parata ei mõi me nüüd,
Ta peab surema !“ ∴

Kui jeda kuulis tütarlaps,
Et armu loota polnud,
Siis palus tema wiimati,
Et saaks furd rääki temaga,
Ei jeda feeldud tall'. ∴

Pruut ruttas wangi hoonesse,
Ja peigmeest teretas.
Sääl haledaste filma wees,
Ta seisjis wiimast furd ta ees,
Siis nutsid mõlemad. ∴

Pruut wõttis oma põlle feest
üht walged särpigest
Ja andis oma peiule,
Et ajaks siis selga omale,
Kui ta saab surmatud. ∴

Peig wõttis oma sõrmest siis
Üht fullast sõrmukse,
Ja andis oma pruudile,
Et kannaks jeda eluaeg, —
Siis nuttes lahkusid !

34. Õhtu ehal mere ääres.

Kui õhtu ehal taewa serwal puna pilwi näed,
Kus juured tule mäed,
Mis loonud ime wäed,
Ja puhkama on läinud wäsinud käed,
Siis Lääne mere kalda ääres tuuled puhuwad,
Wood fallast uhuwad,
Ja wastu fallast wahtu wiskawad, —
Siis mõtlen walu wäel
Ma sala selle pääl,
Kui noorus nurmel ütles mull' üks imeline hääl :
„Ma kõige hingega
„Sind tahan armasta,
„Meid üksnes surm wõib teine teisest lahuta !“

Kui waikses wõsandiku wilus õõpik lafsutas ;
 Sind tafa laulu u,as :
 Kuis rästas wilistas,
 Meid oja kohin tafa teretas.
 Siis õndjas joowastufe unes minu rinna na'al
 Sa wäriješid sääal,
 Kui roosikene maal,
 Mis kõigub õrnalt õhtu tuulte wäel.
 Küll seda kuulis kuu,
 Kui ütles sinu suu :
 „Ma armastufe wandel sulle ifka truu.“
 Siis hõiskas loodus riif,
 Ja udupilwed kõif,
 Ja taewa telgis rõõmustades laulis ingli foor.
 Kui aja maru tuulega on närtšind õnne lill,
 Sell' tormi wifatil,
 Sääal mängis surma pill
 Uht leinalugu armu sügifel.
 Küll oma armu wandega end pettis rängast ta !
 Ta andis teifel „ja,“
 Kes mõistis meelita,
 Mind igawesti temast lahuta.
 Ma kaeban nuttes nüüd,
 Tall' on sest palju süüd.
 Ja waike kuugi tõmbas selga pikka leina rüüd !
 Ja udu pilwedest
 Weel õõfel tafakest
 Ta kiigutas Waskjala filla waga piigakest.

33. Jää terweks !

Jää terweks õnn ! Nüüd jumalaga,
 Mu siamaalne seltsimees !
 Küll oli kaunis, kallid aga
 Su kaasas käia ilma sees. ∴
 Ehk küll ja mind ei kätel kannud,
 Su armulaps ei olnud ma,

Ei kuldses kätkis kiigutanud,
Ei jootnud omal rinnal ka.

Sa harwa ennast kaugelt näites —
Mul wahest wilkufid
Ja wast ka mõnda soowi täites —
Lõid hinges püha pilkufid.

Nüüd aga lõik on mööda, mööda,
„Siit saadid,“ ütled: „olgu küll!“
Ei kauemine taha jääda
Sa elu selliliseks mull'!

Nüüd seisame sin teede arul,
Kus wiimne lahkumine käre;
Jään üksi wintsutada marul,
Ei teine teist me' enam näe!

Jää terweks! Sõprus oli püha,
Ka lahkumine püha nüüd.
Me mälestuse õnnist eha
Ei tumedaks tee üksigi riid.

Jää terweks! Mine saada teisi —
Üht kallist kanna kätte pääl,
Ja puista elu ehte õisi
Ka minu osa tema eel!

Jää terweks! Ei see olla wõinud,
Mis sinust lootes ihkasin!
Et sa mind oleks sinna wiinud,
Kus hingel igatsuse linn.

Jää terweks! Kui film pisarates,
Kui rind ka walust lõhkebgil —
Ei süisgi kaeba nurisedes, —
Jää terweks! — Taewas tahtis nii!

A. Rennit.

36. Pruudi haual.

Koofi lilled õtswad
Liisa hana pääl.

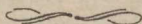
Oh, kui mõtlen mina
Liisa sinu pääl!

∴ See mu südant suures mures ∴ Kuidas on sind tige isa

Lõhki käristab! ∴

Minust lahutand! ∴

Siis ei wõi mu süda	::: Sest et sa mu armufene
Teis'ti mõelda,	Hingad haus nüüd ! :::
::: Kui et ma su pärast, Liisa,	Surm see on küll hirmus,
Peaa surema ! :::	Kes kõik lahutab,
Kui mull' riiki antaks,	::: Aga üksnes surma läbi
Magu keisrile,	Saan su juurde ma. :::
::: Kõiki põlgaks mina ära,	Armas Jumal taewas,
Ja wõtaks Liisa sind. :::	Saada inglid Sa,
Ei kõik ilma rõõnud	::: Kes mu kurwa hinge wiivad
Wõi mind rõõmusta !	Liisa juurde siit ! :::

37. Määramata mures.

Määramata mures hüüdwad huuled
 Haledaste ööse õhu sees ;
 Kantke teie kewadised tuuled
 Minu wiimast laulu kallile.

Ära kallim, ära tahan tötta,
 Igawesti sinust kaugele !
 Sinu pilti ühes ligi wõtta,
 Ei sa mind küll enam armasta.

Ei ma wabastada kaela
 Püüa ahastuse ikke alt.
 Kes sa kindlat ühenduse paela
 Riist'jid katki külmal, koledalt.

Jialgi ma wannet ei sa wand'ma
 Enam ühe teise neiule ;
 Waid ma wagusi saan kandma
 Haawu, mis löi arm mu hingele !

Jialgi ma truudust ei sa murdma,
 Mis ma töotanud sinule ;
 Walu wagusi saan kandma.
 Palu rahu minu hingele !

Sinu pärast oh, kuis wäga palju,
 Olen kannatanud elu sees :
 Sinu pärast, ainult sinu pärast
 Süda minul raske, filmad wees.

Aga sina, oh ja oled uhke,
 Ei ja kuule minu palwe häält!
 Oled uhke, siisgi mulle armas —
 Oh nii wäga armas ilma pääl!
 Jumalaga, minu õnn ja elu,
 Jumalaga, minu pruudike!
 Warsti löpew kõik mu kurbtus, walu,
 Warsti kannetaks mind kalmule.

Kui ehk kogemata juhtud sina
 Minu kalmust mööda minema:
 Oh ma palun, jää siis seisatama,
 Ja üht pisar't mulle pühenda.

Pisar, mis ja minu haul walad,
 Saab mull' ütlemä, mis ilm ei tea:
 Et su süda jälle pehmeks saanud,
 Et ja oled jälle hingest hää.

Miks ja meelitades minu pääle waat'sid
 Kui su süda oli mulle külm?
 Kas ei ammu awalband ma sulle,
 Et ja armsam mull' kui kõik maailm!

38. Mis sest kõigest saab.

Küll on mõni peiu kawal	Urge uske nende juttu.
Rosjas käima ka,	Kell' pikk habe suus,
Mõne ilusama neiu	Armastus neil jahtub ruttu;
Omäl kosib ta.	Mõte mölgub pääs,
Neiuksesed noorukesed,	Õhimese armu ajal
Mõdraks peetakse teid!	On kui paradiis.
Mina ütlen, kaunistesed,	Mõtlemad, et elu-ajas
Poisid wapravad.	Mõnda edasi.

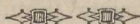
Lähwad mööda aasta-päewad,
 Teine lugu ees.

Naise filmad märjaks jääwad,
 Kõrtsi jookseb mees!

* * *

Küll on mõnel neiu paha, Siidi kleit ja siidi rätik—
Et ta wanaks jääb! Mõtleb — aitavad!^a
Küll ta ehib, raiskab raha, Meed mind poiste kaela kand-
Mis jest kõigest saab? Asjata kõik jääb! [wad —

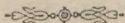
Küll ta oot'nud, küll ta loot'nud
Setut Petherist,
Mõtleb et: „wast tuleb siisgi.“
Wõta näpust, kust?

39. Margareta.

Margareta mahe, lahe,
Aasta seitsemeteistkümmne!
Oma iluduse läbi
Kimbatusst tõi mitmele.
Margareta on kui tuike waga,
Ei ta nõua iial armu taga, —
Ei ta mängi armu tulega,
Mille läbi kahju tall' wõiks juhtuda,
Korra, ühe juwe pidul,
Margaretat tundma sai
Noormees Jufu, kelle meelde
Tema kaju jäädwalt jäi.
Margareta on kui tuike waga jne.
Margareta iludusest
Jufu hing sai nõiutud;
Aga tema armu tunded
Ei saanud iial wastatud.
Margareta on kui tuike waga, jne.
Jufu kurwastab ja leinab,
Jufu norgus pääga fäib,
Jufu on kui päris haige,
Sest ta hing kui kadund näib.—
Margareta on kui tuike waga, jne.
Aga üksford ometegi
Jufu lootus täide läks —
Dun, tall' wiimaks Margareta

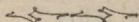
Südame ja musu tõi.
Margareta polnud tuike waga,
Sest ta süda nõudis armu taga ;
Minult naljapärast mängis ta
Juku tundmuste ja armuga.

40. Oh mu armas piibuke.

Armsad sõbrad ! wõtkem kuulda,
Trillalla, till tallta !
Mis ma teile tahan laulda,
Trillalla till tallta !
Oma wäiksest piibust ma
Tahan teile rääkida.
Trillalla, trullalla !
Sind ma ifka armastan,
Oh mu armas piibuke,
Magus suitsu tunnike,
Trullalla, trallalla !
Sind ma ifka armastan ! ::
Kui ma õhtu woodi heidan,
Trillalla, till tallta !
Oma piibu faisju wõtan,
Trillalla, till tillta !
Magust musu annan tall,
Sest et naene puudub mul.
Trillalla, trullalla ! 2c. 2c. 2c.
Kui ma üksford naese wõtan,
Trillalla, till tillta !
Siis ma talle ette ütlen,
Trillalla, till tillta !
Minu piipu pead ja
Jga laupäew pejema !
Trillalla, trullalla ! 2c. 2c. 2c.
Naistel lapsed nutawad,
Trillalla, till tillta !
Witsaga siis neib nad peks'wad,

Trillalla, till, tillta!
 Ei mina peksa witsaga,
 Waid oma piibu pitšiga,
 Trillalla, trullalla! 2c. 2c. 2c.
 Kui ma üksford ära juren,
 Trillalla, till tillta!
 Kirjutage risti pääle,
 Trillalla, till tillta!
 Siin huugab piip ja piibumees,
 Kes elu aeg oli suitsu sees.
 Trillalla, trullalla! 2c. 2c. 2c.

41. Wanapois.

Ma wanapois küll olen ilmas,
 üks rahuline rändaja,
 Uga siisgi tütarlaste filmis,
 Nii kui üks kurjategija.
 Neil tihti süda täis,
 Sõimawad, wanapois:
 ∴ Mis ootad, mis waatad,
 Et ja ei mõta naist? ∴

Ma õnneliste jeltši ilmas
 Weel hilja aega tundma sain,
 Kell' pisaraid ei olnud filmis,
 Ka iial pindu torfamas;
 Ma nende terwist joon,
 Neil õnne soowid toon,
 ∴ Ja hüüan: oh ela —
 Hääs õnnes wanapois! ∴

Kes wanapoistest neiu noore
 Weel mõrsjaks omal meelitab,
 Ma sellel soowiks teisepoole,
 Kes tema filmi friimustab!
 Siis maijal paras palk,
 See noore naise malk,

∴ Küll meelitused maksab,
Tad meheks õpetab. ∴

Kas elan maal, ehk elan linnas,
Kui olen mõistlik wanapoiss,
Ma ikka seisjan täies hinnas,
Mul süda rahu, rõõmu täis.
Ei iial taha ma,
Teid neiid meelita !

∴ Ma kardan, et võidate
Mu jalgu kammita !

Ei õõsetelgi nnerahu
Noor naesemees ja maitseada.
Kes wanapoiss ei mõista olla,
Saab lüüa küünarnukiga :

Taat, tõuse ülesse
Ja jookse apteeki,
∴ Too Viisil rahu-pulbrid,
Ja mulle liitveri !

Siis tuleb õnnetumal meele
Ta endine waba eluviis ;
Ta sala kartes astub teele,
Jalg õnnetuma kõrtsi wiib !
Ta pooles rõõmus jääb,
Silm wiibib ukse pääl :
∴ Sääb kärkimisel kostab
Ju naisukese hää. ∴

Kui kallis kullane elu,
See eest mull wanalpoisil on ;
Ei iial tunne muret, walu,
Ei tea, mis maksab kaklus-wiis.
Kas jänus kalja joon,
Ehk kõrtsist wiina toon.
∴ See ikka nii sünnib,
Kuis iial on mu soow ∴

Kas täna süüa saan'd ehk pole,
See eest ma wasta isegi ;
Ei pisaraid sest silma tule

Ei mul, ei teistel ammuigi.

Küll olen õnne sees

Mina wana poisimees,

::: Ei sultaniga taha

Ma seisust waheta :::

Kui wahel õhtu ämarifus

Mu üksik jüda nukraks lääb

Ja tuleb meelde armu õndsus,

Silm naesemeeste rõõmu näeb,

Siis sala nutan ma, —

Teen rõõmu wiinaga.

::: Ja terwis-kõnes hüüan :

Hing armu unusta ! :::

Hurraa! weel tahan lõpeks hüüda,

Kui hakkab ilmast lahkuma.

Eks wanapoiste leeri püüda :

Mind Paulus käskind armuga.

Sääb Peetrus ukse pääl,

Kõik wanadpoisid sääb,

::: Ja „tere“ mulle rõõmsast :

Nii hüüab nende hääl. :::

Kuldkee mul pannakse sääb kaela,

Piip suhu pika warrega,

Et unustaks kõik ilma waewa,

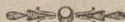
Wõiks õnne põlwe maitseada.

Kaks fenat neiut ka

Mull' andaks teenima.

::: Waat siis saan weel

Ma armastust maitseada ! :::

42. Poisimehe elu.

Küll kurblik on poisimehe elu,

Häämeelega wõtaks ma naist ;

::: Aga pagan see teeb mull' pea-

Ei saa ma ühte ei teist. ::: [walu,

Küll olen mina kosjas käinud
 Nii ligidal, kaugel ju ka,
 ∴ Ja tihti ka neidusi näinud,
 Mis meelest mul ei läe. ∴
 Kord tegin ma sellest ka juttu,
 Mu neiu, ma võtan sind ä'.
 ∴ Siis anti mull' vastuseks ruttu,
 Oh talumats, sulle ma ei läe! ∴
 Sa oled ju nii must kui pigi,
 Kui rehefid peksma ja läed,
 ∴ Su habe täis tuusti ja higi,
 Kui mustlane välja sa näed! ∴
 Sul pole ju armastuse tndmist,
 Kui poistel, kes koolitud on.
 ∴ Sa mõistad ju ääramist, kündmist,
 See pole küll neidude lust ∴
 Sest poisid, kes elavad linnas,
 Kas olgu mis ameti pääl,
 ∴ Need neiude meelest on hinnas,
 Mis maksab üks talumats jääl! ∴ ∴

43. Ei tea mis sugust.

Aeg küll oleks naist ju võtta;
 Abielu sadamasse tõtta;
 Aga et ju mittu kehva meest
 Abielus leidfid põrgu eest.
 ∴ Oh et ma põrguga
 Kõtku ei peaks juhtuma! ∴
 Mõni tüdruk on kui tuife waga,
 Aga kui ju pulmad selja taga,
 Siis nad endid kulliks muutwad,
 Mehe filmad lõhki kisuwad.
 ∴ Oh et ma kulliga
 Kõtku ei peaks juhtuma! ∴
 Mõni tüdruk on nii laisk ja majas,
 Tööd ei wiitsi füisgi teha ta;

Ja siis wiimaks laisklemisega
Hakkab meest weel laimama.

::: Oh et ma laisaga
Kokku ei peaks juhtuma! :::

Uga siisgi, tänu Jumalale,
Häädest ilm ka tühi ei ole,
Ühte seltji neid pean kiitma ma,
Igal noorel mehel soovim ka.

::: Oh et ma hääga
Kokku peaksin juhtuma! :::

44. Kewade rõõm.

Juba lõõrib lõõkene,
Juba tuktub kääke,
Pehkama lööb lillekene,
Ditsema hakkab õiekene,
Süda seest sütti ka
Lõginal leekima,
Suu hakka sulal ja
Lõbu lõõrma.

Mure, kurvastuse kujud
Jäägu minust järele,
Tulgu tuppä rõõmu tujud,
Jäägu õue õht'mine ;

Puu pungad puhkewad,
Wee laened weewad,
Kasud ka kasvawad,
Laulda lasewad !

Tasa pehme tuule tuhin
Puude õfji puudutab,
Waitselt wette woode wulin
Koselt kõrwu kosutab.

See warsti waimustab,
Et rind mul rõõmsaks saab,
Keel laulu lastutab,
Hästi äratab. R. A. Hermann.

45. Sõjamehe hommikulaul.

Roidu heli :::

Täna toob mul surma walu.
Sõja trummid warsti hüüdwad,
Kuulid meeste elu püüdwad,
Tapwad sõpru wõi ka mind, :::

Pea mõeldud :

On kõik rõõmustus meil wõetud ;
Gila uhkest sõitsin mina,
Täna rindu lastaks tina,
Homme külma haua sees :::

Oh kui wara :.;
 Kaob iludus meist ära ;
 Kiidad küll oma palgeid
 Purpur punasid, piimawalgeid ;
 Oh need roosid närtsiwad ! :.;
 Sündku nõnda :.;
 Mul, kui Jumal tahab kända
 Julgeste nüüd lähen sõtta,
 Ja kui surm mind tahab wõtta,
 Sureb waper sõjamees. Dr. M. B.

46. Filmawesi.

Kui inimene tuleb ilmale,
 Siis filmaweega nuttab wäetife,
 Ja õnnistades paneb ema fätt
 Siis lapse pähe, ema filma wett.
 Laps kasvab rõõmu sees ja waewas
 Ja mis ei mõista velda sõnaga,
 Siis süda räägib jeda jelgeste
 Tal filmaweeqa : Tänu emake !
 Siis kasvab meheks poisike,
 Sääl plikast saanud kena neiuke ;
 Nad lähwad paari, saawad laulatud
 Ja filmawees saab truudust lubatud.
 Nüüd tuleb rõõmu hulka wiletsus,
 Ja mehe südant koormab kurwastus ;
 Waat naene loodab taewa isa pääl
 Ja filmaweega ütleb : „Looda weel !“
 Mees läheb wanaks, tuleb wiimne tund,
 Hing, ihu wäsiind, nõudmad surma und ;
 Ta omaksed ta ümber leinawad,
 Ja filmawees weel wiimaks tänawad.
 Et sureja ju taewa rõõmu näeb
 Ja palwes oma lapsi õnnistab.
 Nüüd hingab weel, nüüd sureb rahuga ;
 Weel filmis wesi : „Jumal teiega !“

W. Kentmann.

47. Tulnud.

Nüüd õue, õue! wäljad
Ja metsad lehkawad!
Kõik mäe kingud haljad,
All õitswad maasikad.
Mu süda wõidu hüüa,
Laul taewa poole püüa,
Sa linnu häälega! :.:

Sind päikse terad wõitnud
Ka mure paelte seest,
Su ümber õhud kõitnud
Mii kindlat sõlmekest!
Laul üles, üles püüa,
Maailmal teadust hüüa,
Ta tulnud kewade! :.:

E. K.

48. Kewedine püha.

Oh ilus neiu,
Oh kena peiu,
Hakkame hüüdma!
Kõõmule püüdma!
Ilm on nüüd ilul.
Õksjade wilul,
Päikese pilul
Seisame sääl.
Aeg on jõudnud ju pühale,
Kodus olla igaw,
Arm ärkab ihale
Haljaste wainude pääl.
Hüppa, hüppa kehake,
Kuni elu ehake,
Kõla kenalt keeleke,
Mõlgu marja meeleke.
:.; Trallallalla, hopp, hopp,
[hopp :.; :.:

Oh ilus neiu,
Oh kena peiu,
Hakkame hüüdma,
Jule püüdma!
Küll on meil salgul
Lehtede walgul
Parem kui talgul
Nasakese pääl.
Kõõmus laulda me jäuame,
Unustame kurbtust,
Hääd ikka nõuame
Kaunidust kõlab meil laul.
Hüppa, hüppa kehake,
Kuni ilu ehake,
Kõla kenalt keeleke,
Mõlgu marja meeleke.
:.; Trallallalla, hopp, hopp,
[hopp. :.; :.:

Dr. K. A. Hermann.

49. Miks sa nutad?

Miks sa nutad, lillekene,
Nupud sul täis pisaraid?
Kas sa rasket hinge walu,
Hellake ka tunda said?

On sul Gesti pind ka rääkind,
Waike öö sul teadustand,
Ennemuistsest rõõmu põlwest,
Kadund õnnest pajatan'd?

Tõsta pääd oh diekene,
Koit on saanud isandaks!
Oma terad hiilgwalt saadab,
Et nad nuttu kuiwataks.

Kui ta lõuna walgust puistab
Üle õitswa; isamaa:
Oh kuis tahame talle tänu,
Dis, siis vastu õhkada!

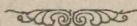
L. Koidula.

50. Wahwa sõjamees.

Ma olen wahwa sõjamees, Ma olen wahwa sõjamees.
Mul on püss ja otsas piiki. Tulgu Ungri, Saksa mehed —
Miska saadan surma riiki Langedad mu ees, kui lehed.
Igaühte waenu-meeßt, Tõstku Inglane kord pääd—
Kes ei põgene mu eest. Loota pole temal hääd.

Ma olen wahwa sõjamees, Ma olen wahwa sõjamees.
Kuulge sõbrad, et ma seda Isamaa mu uhkus, ilu,
Waenlast ole näinud, keda Kuni leian hana wilu!
Poleks jõudnud wõita ma, Wõitlen sinu piiri ees
Kui mind käskis isamaa. Mina, wahwa sõjamees.

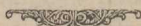

51. Tiule.

Tiiu tasane ja helde
Oli armas minule:
Pea ta õitses, pea ta närtsis,
Õitses, närtsis surmale.
Nõnda ruttab rõõm siin ilmas
Üürifese iluga,
Täna paistab päike selgest',
Homme pilwed katawad,

Kerge muld katku finni
 Minu kallist armukest,
 Lilled õitsku hana harjal,
 Ööpik laulgu haledast'!
 Uga Tiiu õitseb jälle
 Närtšimata iluga:
 Tule tund ja wii mind sinna,
 Kus meid surm ei lahuta!

Rahwa suust.

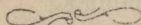

52. Kewade ajal.

Nüüd walju talwe walitsus	Kui kõik on väljas liikumas
On laanest lahkunud,	Nii rõõmsa meelega,
Ja kewadine kenadus	Kus linnud õksal tiikumas
Nüüd lehib lilled, puud.	Ka sinna sõuan ma:
Kus iial seisatab mu film,	Sääal võidu linnu lauluga
On ilu hiilgamas,	Ma tõstan oma häält,
Nii kaunis, kosutaw on ilm,	Ja panen hüüdma pusunad,
Et kõik on kõndimas.	Mäe halja harja päält.

Nii lahke linnu laulu-hääl	Mu paju pangu ärkama
Nüüd kõlab kaasikus,	Kõik Geesti isamaad,
Ja pajupill ja paju sõäl	Ja nende meeled märkama,
On hüüdmis poisi juus.	Kes alles magawad.
Oh hüppa, süda, rõõmusta,	Kõik laulge ühes minuga
Kõik mured kadugu!	Ja tõstku rõõmsast' häält,
Keel, lõkju lahke lauluga,	Et kuuleks meid kõik isamaa
Meel mõnul mõlkugu!	Mäe halja harja päält.

Dr. K. A. Hermann.

Siin on trükitud ja on saada kõigist raamatukauplustest
ja ta ümberrändajate raamatumüüjate käest

Lõbu laulik,

kus sees on 27 kõige uuemat praeguse aja lauletavat laulu.
Sind kõigest 5 kop. Argu teda mitte keegi ostmata jätku, sest et
selles laulikus ütle mata toredad ja huvitavad laulud on.

Nalja laulik I ja II

millede sees väga naljakad ja tõsisulised laulud on, mis ajavad
inimese ilmatahtmata naerma ja kellel tibe on tõtt tunda, see
hakkab kohe nutma. Naer ja nutt, rõõm ja mure kaksikvennad :
kes kurvastab, see rõõmustab ; kes kahju kannab, see kasu saab,
kui ta selle lauliku ostab : raha tema eest makstes saab ta kahju,
kui ta teda loeb, saab naerda ja palju kuulda, kuidas meie aegu
ilmas elatakse, nõnda saadab ta oma aega tulusalt mööda —
ilma et tal pruugiks kuhugi kõrtsi ehk seltsimajasse aega viitma
minna, kus rahast ilma jääb — ja see on puhas kasu.

  Hind à 10 kop.

Minu käest on saada

Самоучитель нѣмецкаго языка

и

САМОУЧИТЕЛЬ ФРАНЦУЗСКАГО ЯЗЫКА,

по которымъ каждый легко можетъ выучить безъ
помощи учителя говорить и писать понѣмецки и
пофранцузски въ теченіе трехъ мѣсяцевъ.

Цѣна каждой книги 75 коп.

Kes nende hinna rahas ehk markides jisse saadab, sellele
saadetakse nad ilma postikuluteta koju kätte.

Tellimise aadress : Юрьевъ (Лифл.), Ратушная ул. № 95.

К. ЯЙКЪ.

Miljonite röövlid

9 raamatus, iga raamat 64 lhf. suures kaustas maksab 15 kop.
terve romaan 576 lhf. 1,35 kop.

Romaan on väga ilus, huvitav, põnev ja ühtlasi väga liigutav. Iga tehnikalt valub huvitu ja uudist: Üks lihtne saare neiu, kellel maailma lihvitud hiilgused hindmata, teda veeretab elutorni suurte ilma linna Londonisse, kus mustad elumärud tema eluküünalt kuskutada ahwardavad. Selle kõige põhjus on miljonite püüdmine. Terve romaan näitab, et elu-õnn ei ole mitte miljonites leida, mis hlgiga pole ostetud.

Setu nali.

Seturahva naljajutud, juhtumised naljalaulud, ja n. e. Rõit on väga naljatas, seepärast lugegu igaüks ise.

Kirjapannud J. W a h t r a.

Hind 5 kop.

Kes mõne nimetatud raamatu hinna rahas ehk markides sisse soadab alama nimetatud aadressi all, sellele saadetakse ta ilma posti kuluta koju kätte. Ühtlasi võib ka kõiksugused teisi raamatuid, kalendrisi, pühade lehta, õlivärvi-, sakk-, fih- ja sõja piltisid, seina salmiskid, õmeseoovi kaardisid ja roosid tellida.

Jätkemüüjad saavad raamatud, igasugu pildid, roosid, salmid õmeseoovi- ja postkaardid j. n. e. kõige odavamalt hindadega. Võivad ka kirjaleel tellida, aga 1 rubla markides sisse laata.

T e l l i m i s e a d r e s s, üsiskult ja hulga viisi:
Türjew, Анф.т., Raatuse uul. № 95.

H. Jaik.